

kat.komp

14633

M.50

5

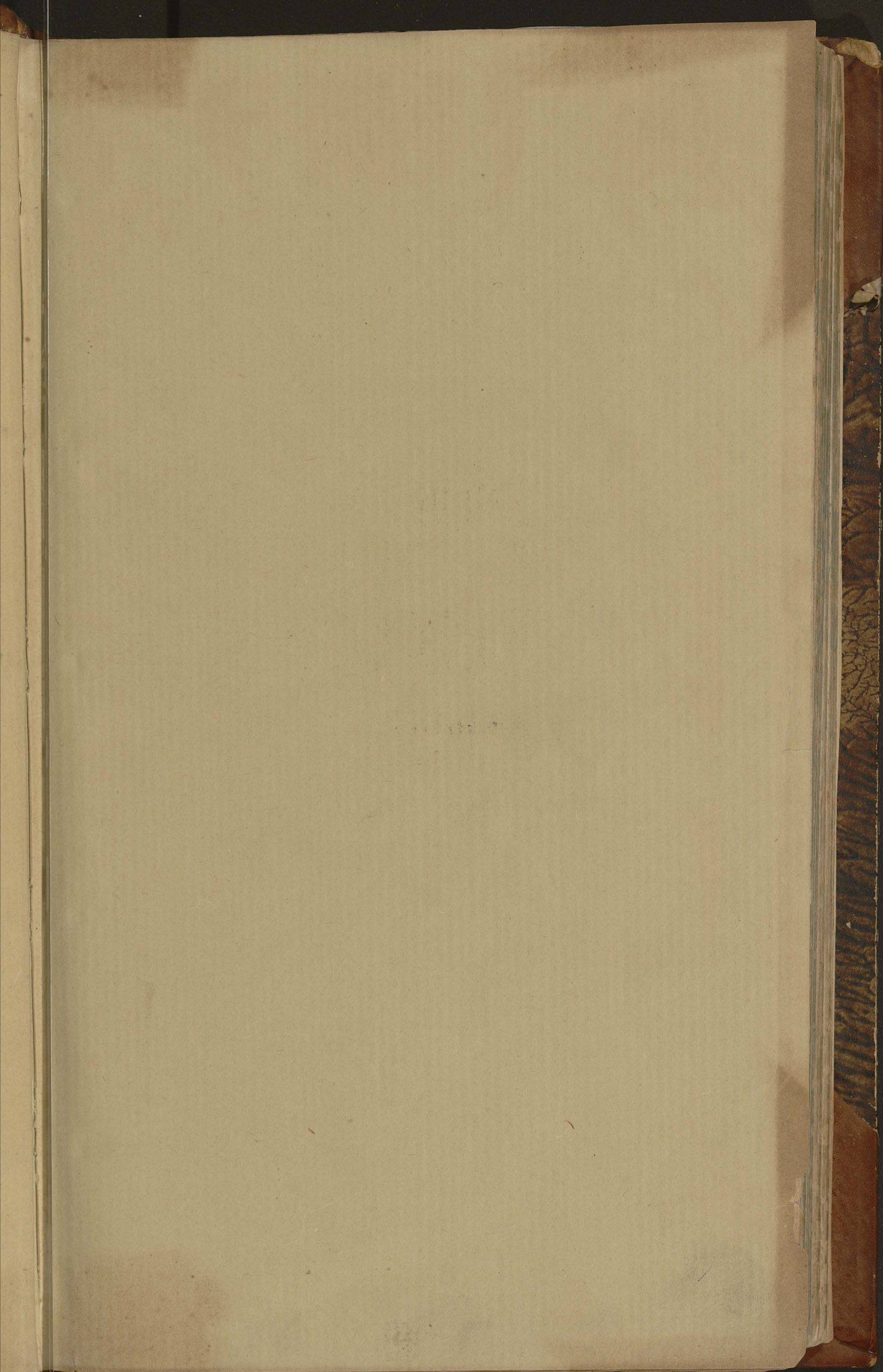
CELESTYNY
UNIVERSYTETU
WROCLAWIA

RA

Na nowo oprawiono w r. 1936.

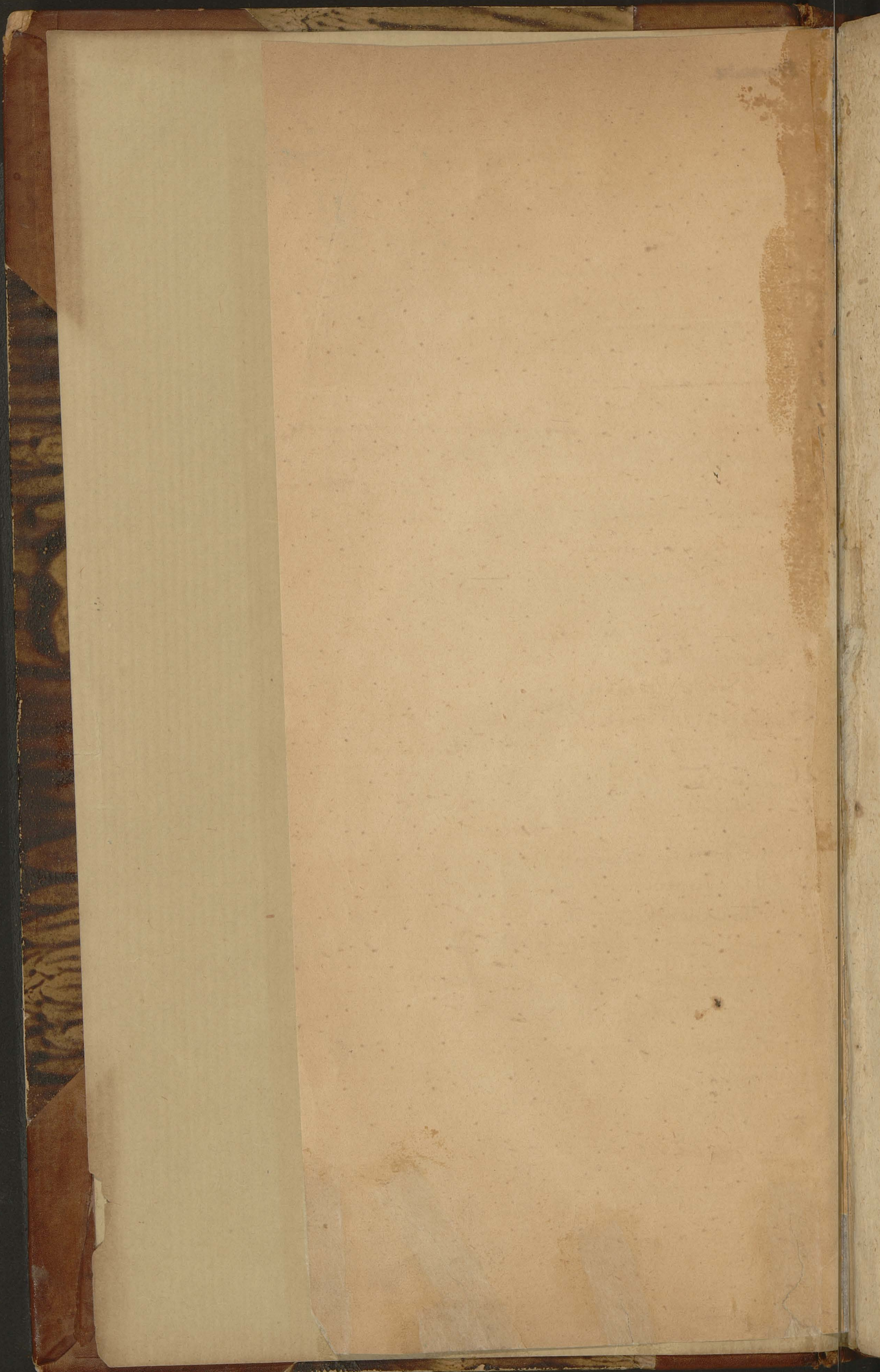

Alim. Szano polska 4995/V

Sta
7
-
Gi
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
3
3

- Stareński - Preradski,
 Faber - Koch -
 — — — — — ^{3 1/2} Wolanski & Matuszewski.
 Gidroye - Wolanski, Matuszewski.
 Wolanski - Gidroye.
 6. Wirmser - Stefani - Bauhoffer
 7. Modzelewski, Stefani, Janowice, Korszakowski
 8. Bauhoffer - Wirmser -
 9. Wirmser - Bauhoffer
 10. ~~Prasadowski~~ Xav. zob. 14633. III. t. IV. nr. 17.
 11. Bauhoffer - Wirmser,
 12. Mirowski - Nyski,
 13. Ostrowski - Gnatowski.
 14. Kwieciński - Jędrzejewski, Tęczyński, Wyszynski,
 15. Nyski.
 16. Prędziński - Wierzyński - Chrapowicki, Skierka
 17. Rymar, - Bernardyński - Korywobitcki.
 18. Oginski, Manusz.
 19. Borch - Plater -
 20. Dulica -
 21. Sawicki - Wotzkowicz.
 22. Srozdowicz.
 23. Liebe, Hermann
 24. Ekonomik Gordziński -
 25. Pożniak - Wotzkowicz, Marciniowski,
 26. Starosta Hajeński,
 27. Augustow - Ekon. Gordziński - Frankiewicz,
 Kozłowski.
 28. Totoczka - Kameński.
 29. Szumiński.
 30. Karczmarzowski -
 31. — — — — — Osniatowski
 32. Groszowski - Białowski - Kabanowski,
 33. Sylwestrowicz -
 34. Pominski - Güren, Grabowski.
 35. Grabowski
 36. Trnatis - Bookman,
 37. Głodno -

9 fl

1771

0.0.0

1887. III. 98.

WV
8
V
P
E
V
C
C
J
A
dzie
szte
Lip
wig
ncy
Bar
fala
Bra
ty
ce
na

IV. Barfomiej Szadyski, Kaszcielan Piechowski,
Dobr. Jłowca Wielkiego y małego, czyli Koscielna

P R O D U K T

W Sprawie Szll: Jana y Bogumiły z Kantelow Faberow Ławnikow Miasta Kowna *Przeciwko* Sławetnym Szymonowi y Katarzynie z Kantelow Kochom Obywatelom Kowieńskim.

W *Proźbach* Podniesienia Dekretu w Roku 1786. Marca 15. w Magdeburyi Kowień: ferowanego w Punktach appella-lacyą zaiętych. Utwierdzenia Działu y dalszych Doku-mentow na rzecz Faberow służących; z pomiędzy kto-rych za iednemi przy Aktorstwie Sukcessyi po Demb-kowskich, Illewiczach y Kantelach, Faberow utrzyma-nia, za drugimi, pretensyi dla Faberow na Kochach przysądzenia. Ukarania winami za każdą szczególnie akcyą Kochow, y o nakazanie powrotu Expensow Pra-wnych Złł: 500. *etiam previo Juramento.*

Oczym następna wiadomość.

W Dwoiakim sposobie przynoszą explikacyą Faberowie, *Nayprzod:* uspra-wiedliwiaią się przeciwko zarzutom Kochow, *Pontore* okazuią swo-ie pretensye do tychże Kochow. —

Co do Pierwszego. Kantelowie Mieszczanie Kowieńscy zchodząc z tego świata w Roku 1760. zostawili dwie Corki: Joannę Bogumiłę potym dostała w za-męście Faberowi, y Katarzynę dostała w zamęście Kochowi; Na ktore wszelki majątek po Rodzicach, tak leżący, iako też ruchomy y pieniądze spadały. — Nim iednak Kantelowny do spadku po zesłych swych Rodzi-cach przychodzić miały, tym czasem zostawały z całkowitym majątkiem pod dozorem Opiekunskim krewnego swojego Reinholda Farenheyta; ktory zarządzając losem Kantelowien y majątkiem, czynił między te-mi dwoma Siostrami pomiarkowanie, y ogłosił, iż majątek wszelki Kan-talowski ruchomy, także Dworki, Plac y łąki owo czasowie w ręku ie-go będące wynoszą wartości więcey Tysiąca Talerow Bitych.

Z woli tego Opiekuna Farenheyta, naypierwey Johanna Bogumiła Kantalo-wna dostała się w Zamęście Faberowi; późniey Katarzyna Kantalowna poślubiona została Kochowi. — Obydwie te Siostry rozbierały pomiędzy siebie majątek po Rodzicach na nich spadły, y w różnych czasach mię-dzy sobą spólnie w assistencyi Mężow czyniły pomiarkowania doczesne.

Katarzyna Kochowa wzięwszy więcey majątku ruchomego nad proporcyą przy-chodzącey części na nią, z tegoż ruchomego majątku; zostawiła w nad-grodę Faberowey Siostrze swoiey wolność obeymowania Placow, Łak y Dworku Kantelowskiego, także dochodzenia dalszey Sukcessyi po Dęb-kowskich oraz Illewiczach, a Sama z Mężem swoim Kochem przemieszki-wała w Prusiech.

Po wyjeździe Kochowey z Kowna obiął Faber do swoiey Possessyi Dworek Kantelowski z Placem na Ulicy Powileyskiej w Mieście Kownie będący, mało co zabudowany, przy którym pomnożył własnym kosztem różne mieszkania, wybudował Szpichlerze y te wszystkie poczynił edificia, ia-kie wygodę i pożytek przynosić mogą. — Także rozpoczął Procedera z nieprawnemi Possessorami gruntow Kantelowskich, Kamienicy Dębkow-skich y Sukcessyi po Illewiczach, ktorych lubo ieszcze był niedoszedł, znaczne iuż wtedy poniosł expensa. —

W tym czasie rozpoczętych Procederow przybywszy z Prus Kochowie, y chcąc osieść w Mieście Kownie, nowe przedsięwzięli czynić pomiarkowanie z Faberami względem spadkowego majątku; iakoż Faberowie nie chcąc krzywdy Kochow, nie odbiegali od przyzwoitego załatwienia podziału, tak żeby uczynili wsparcie Kochom potrzebującym opatrzenia; iako też żeby przychodzący na siebie części byli pewnemi. Po wzajemnych obrachunkach względem całej sukcesyi, na Faberową i Kochową przychodzący po Kantelach, Dębkowskich y Illewiczach, po rozważeniu która z Siostr co wzięła, y jakie ieszcze spodziewane zyski z mających się dojsć Sukcesyi; po obrachowaniu wynikających z dawnego handlu należytości, tym sposobem Faberowie z Kochami przez postanowienie nowego działu ugodzili się:

1770. Na Część Kocha Dworek Kantelowski na Ulicy Powileyskiej nayduiący się, pomnożonym zabudowaniem przez Faberow do wyższej ceny swojego waloru przyproważony, z całym zabudowaniem y rozległością Placu w swoim obwodzie będącego, za zupełną część przychodzący reszty spadku ogólnego po Kantelach, Illewiczach y Dębkowskich Kochowie od Faberow przyięli, na który dokumenta hereditatis Faberowie Kochom oddali, y obeymować go Juryzdycznie pozwolili. —

2do. Na Część Faberow wzajemnie Kochowie, oprócz Dworku Kantelowskiego przez nich przyiętego, wyrzekli się wszelkiej pretensyi do Placow, Ogrodow, Sianożęci Kantelowskich; do Kamienicy Dębkowskich y całej Sukcesyi po nich, także Illewiczach, co wszystko ustąpili Faberom za Część na nich przychodzącą ze spadku ogólnego. —

Nadto wszystkie obrachunki, obligi, do Daty tego ugodliwego działu między Faberami a Kochami będące, też obydwie strony między sobą znikczemniając, pretensyi do siebie wznawiać nie zostawiły sobie mocy; owszem na dotrzymanie pewniejsze tego ugodliwego działu, zarząk Złotych Pol: 5000. *Et panam trium lucrorum* na wzruszającego ten dział ugodliwy opisały, wiecznie go na wzajem dotrzymać przyrzekły, y przyznaniem obiedwie strony w Magdeburyi Kowieńskiej wzmocniły.

1771. Dnia 5. 9bra uczyniony Tegoż Roku y Miesiąca Dnia 7. przyznany dział ugodliwy Czytać.

Exekwując tadowy dział ugodliwy pomienione Strony rozrządzały się swoiemi Schedami, Faberowie wyprzedali Kochom Łąkę Katelowską, graniczącą z łąką Szyrwinińskich za Czerw: Zł: 10. na którą służące prawo od Miasta dawniej wydane Kantelom że zgorzało obowiązali się Faberowie wystarać się o Prawo od Miasta dla Kochow, przyjmując zaś takową Exekucyą działu ugodliwego przyznanego, Kochowie przez zapewnienie ustąpienia łąki za opłaceniem Czer: Zł: 10. wzajemnie Faberom ponowili warunki powyższego ugodliwego działu, upewniając iż wszystka Sukcesya po Antecessorach Faberowey y Kochowey, należec ma Faberom, oprócz Dworku Kantelowskiego, y tey łąki nowo wyprzedaney, dostających Kochom. Ten Dokument po Niemiecku pisany, przez obydwie strony do niego piszące się przy dwóch Swiadkach Liciuszu y Gierle, postanowiony jest w tymże Roku

1771. Dnia 15. 9bra. — który z kopią Polską składa się. —

Po nastąpieniu tych Dokupentow gdy Faberowie odebrali wiadomość, iż Koch z Xiężą Karmelitami o Kamienicę po Dębkowskich, Procederem dochodzącą się przez Faberow, kombinacyą iakowas ma stanowić, udali się do Kocha wymiatając mu ten podstęp y naruszenie ugodliwego działu, z czego usprawiedliwiając się Kochowie y przekonuywając, iż żadnych podstępow nie czynią, iż we wszystkich punktach ugodliwy dział utrzymują, y że wiadomość o zamysłach czynienia kombinacyi z Xiężą jest niesprawiedliwa, na większe przekonanie Faberow, nowe im zrzeczenie wydali z tym upewnieniem: iako po uspokoieniu działu do Kamienicy po Dębkowskich Procederem przez Faberow u XX. Karmelitow dochodzący się żadney nie mają pretensyi, że Kamienica ta, iczli ją pozyszczą Faberowie,

wie, im należy, i co tylko Procederem dojdą po Kantelach Faberowie, to wszystko ich być powinno własnością, bo wszystko to Kochowie Faberom ustąpili. —

1771. 9bra 17. Zrzeczenie po Niemiecku pisane z Kopią Polską składa się. — Pewnemi będąc Faberowie, że ich starania w Procederach, mogą im przynieść expensow nadgodę przez pozyskanie dochodzący się własności, kontynuowali Proceder z Xiężą Karmelitami swoim Imieniem, iak był rozpoczęty w Magistracie Kowieńskim, a potym w Sądach Assessorskich ostateczny otrzymali Dekret w Roku 1773. Dnia 9. Xbra. —

Tym Dekretem Kamienica po Dębkowskich Sukcessynie należąca Faberowej, przysądzona została dla niey spólnie z Mężem za opłaceniem XX. Karmelitom przysądzonych Zł: Pol: 8996. gr. 17. składa się Dekret.

Opłacili Faberowie Summę XX. Karmelitom, Kamienicę do Possessyi swojej obięli, a potym wyprzedali też Kamienicę J. P. Chrapickiemu terazniejszemu Wóytowi Miasta Kowna. Bez wstępu nabywał ją Chrapicki, widząc pewne Aktorstwo Faberow na Dokumencie przyznanego ugodliwego Działu, y następnego w Eksekucyi tego Działu Dekretu Sądow Zadwornych fundujące się. Nie czynił zaprzeczenia żadnego Koch Faberom wyprzedawania tej Kamienicy, bo znał ważność ugodliwego działu poruszyć się nie mogącą. — Zaprzestawały obydwie Strony, to iest: Faberowie y Kochowie na Częściach czyli Schedach Sukcessyi, za umiarkowaniem przyjacielskim przyjętych przez siebie w czasie działu, y była między nimi spokojność aż do Roku 1785. Tak przeciągły czas pułtory Dawności Ziemskiej, utwierdzałby nawet dział nieprzyznany, pilnując się nauki Art: 26. z Roz: 9. tym więcej iest pewności za przyznanym ugodliwym Działem dawnością Ziemską utwierdzonym, y zawaze exekwowanym. —

Z tego Działu będąc Faberowie Aktorami do poszukiwania Procederem wszelkiej Sukcessyi po Kantelach przychodzący, kontynuowali drugi Proceder w Magistracie Kowieńskim z Jmcią Panią Biafuską o należącą Kantelowom Summę wynikającą ze spólnego handlu, prowadzonego dawniej między zeszlęmi Kantelem y Biafuskim. Pierwey mając więcej sposobności do zastępowania Expensow Procederowych Faberowie dopoki sprawa agitowała się w Kownie, nie potrzebowali niczyiey pomocy, ale gdy później w Roku 1775. w mniejszey widzieli się zdatności do ponoszenia wydatkow, y gdy J. P. Urbanowicz Agent Kommissyi Skarbowey za pojęciem Corki Biafuskiej w Zamęście, wprowadził Sprawę przed Sąd Kommissyi, a do uchylenia się od satysfakcyi Faberom, między przyczynami tę miał za naypryncypalnieyszą do wyprzeczenia należytości Faberowej Sukcesorce Kantela, że Kantelowny, to iest Faberowa y Kochowa dzieląc się między sobą ostatecznie w Roku 1771. Dnia 5. 9bra działem przyznanym należytości od Biafuskiego Kantelowi nie pomienili, żeby tedy Faberowie w niesposobności swojej kontynuowania Procederu mieli wsparcie, a używaney przyczyny, przez J. P. Urbanowicza pokazali nikczemność; Wezwali Kochow do spólnego procedowania w Kommissyi Skarbowey, y tym celeur Kantelowny obydwie, to iest Faberowa y Kochowa wydały Mężom swoim Plenipotencyą na dochodzenie od Biafuskiej Teści J. P. Urbanowicza przychodzący z handlu Summy —

1777. Marca Dnia 8. Datowaną y tegoż Dnia samego w Magd: Kowieńskiej przyznaną, czytać Plenipotencyą ktorey treść o przyczynie przez J. P. Urbanowicza używaney uwiadomia, y zamiar wydania iey usprawiedliwia. —

Po zakończonym tym Procederze nadgodził sobie Koch tak należycie za wydatki Prawne, że nie miał powodu dfügiey w dopominaniu się używać cierpliwości, nie miał przeto y przyczyny do procedowania z Faberami. —

Z teyże Subcessyi Kantelowskiej, a z mocy ugodliwego działu, należał do poszukiwania Procederem Aktorstwu Faberow Dworek Kantelowski, w Possessyi Stanu Duchownego będący, Przywileiem *Juris Caduci* błędnie przez Szl: Epingera uzyskanym zajęty, ktorego Dworku dochodzić czyli ten

trzeci wieść Proceder swoim kosztem że nie byli w stanie Faberowie, wezwali dla tego Kochow do spójności dochodzenia dopuszczając ich do połowicznego zysku. — Jakoż taka była umowa między Faberem a Kochem, że za doświadczeniem miał kontentować się Koch połową Aktorstwa Dworku w nadgodę ponieść się mających expensow. Stało się, że Dworek przysądżono Dekretem Assessorskim Roku

1780. Dnia 30. 9bra dla Faberow y Kochow iako Sukcessorow Kantelowskich, lecz przez ten Dekret nie został naruszony dział ugodliwy między Faberem a Kochem, bo nie z innego powodu mogli procedować Kochowie, iak tylko za dopuszczeniem do spójności przez Faberow, y w tym Dekrecie tak o ważności albo nieważności ugodliwego działu R. 1771. 9bra 5. żadney niema wzmianki. — Zkąd owszem dowodzi się działu exekucya y akceptacya przez obydwie Strony, kiedy za udziałną umową do spójności dochodzenia Dworku Kantelowskiego Faberowie Kochow dopuścili, a ci takowe dopuszczenie za tąż umową przyięli, nie naruszając Działu.

Powolnością swoją Faberowie przez dopuszczenie Kochow do spólnych zyskow z części sobie działem przeznaczoney, spodziewali się mieć ich dla siebie coraz więcej przyiaznych, inszych wszakże doświadczyli skutkow, gdy przestali im udzielać ze swoiey Schedy. — Proceder nastąpić mający o granta po Illewiczach należące Faberom do poszukiwania z mocy ugodliwego działu, był obiektem Kochowi do nowej korzyści, do kontynuacyi tego procederu że Faberowie nie wezwali Kochow doświadczać od nich skrzywdzenia w pierwszych procederach, w których do spójności przypuścili, ztąd wznieciło się nieukontentowanie w Kochach przeciwko Faberom, y to iest, co było pobudką Kochom do zapozwania w Roku 1785. Faberow do Sądu Magdeburyi Kowieńskiej. —

Wypisane w ich zażobie zaskarżenie, pokazuje iedne pretensye przed Rokiem 1771. mające swoy początek, y działem ugodliwym R. 1771. 9bra 5. uczynionym zupełnie załatwione, drugie pretensye wzniecone po R. 1771. iako to o wydatek na proceder z Biafuską, także o wydatek na proceder y wykupno Dworku Kantelowskiego będącego w Possessyi Duchownych, a Dekretem Assessorskim R. 1780. przysądżonego Faberom y Kochom, które Pretensye także były uspokoione między Faberami a Kochami mocą umowy do spójności przypuszczającej; tylko należało do Kocha być rzetelnym y więcej nie wymagać nad dozwolecie umowy.

Niebaczny na to wszystko Sąd Magdeburyi Kowieńskiej podniósł dział ugodliwy R. 1771. 8bra 5. dnia uczyniony, a 7. Dnia tegoż Miesiąca przyznany, a tak przestąpiwszy ten Dokument który wszelkie zakończył pretensye pierwsze przed działem wzajemnie formowane między temi Konsukcessorami, niesłusznie obciążył Faberow swoim Dekretem w Roku 1786. Mar: 15. ferowanym przysądżając dla Kochow te pretensye.

1mo. Za wyprzedaną Ruchomość przez Ausztuch czyli Aukcyą w R. 1771. Januar: 13. po Kantelach pozostałą, że iakoby z wynikającej Summy więcej Faberowie nad część im należącą przebrali pieniądze, przysądżono dla Kochow Tynfow 297. gr: 19.

Osobno za Kleynoty iakoby przez Fabera wyprzedane za Czer: Zł: 60. Przysądżono Kochom Czer: Zł: 30. Oczym Dekret czytać na karcie 25. y 26. *Puncto 2do.* w tych obydwóch pretensyach.

2do. Za wybraną Arendę roczną z Domu Kantelowskiego, przez Faberów, od Stefaniego mieszkającego ieszcze za Kontraktem Opiekunów Kantelowien w tym Domu, przysądżono dla Kochów Zł: Poll: 240. — Oczym Dekret czytać na Kar: 26. y 27. *Puncto 3tio.* —

3tio. Podali Kochowie Pretensyą do Faberów, że oni zabrali Obligi, y Karty ręczne od różnych Kredytorów Kantelom wydane, wynoszące podług Inwentarza Summę Zł: Pol: 6,061. gr: 21. za którymi iakoby odebrali Zł: 191. gr: 10. od Dłużników Faberowie; A tak tę odebraną Summę w połowie pozysądżono Kochom to iest: Zł: Pol: 91. gr: 20. y dalsze także Summy do dochodzenia pozostałe, dla Kochów wpołowie przeznaczono. —

czono. — Czytać o tym w Dekrecie *Puncto 4to.* na karcie 27. y 28. —
Przeciwko wyraźnym Punktom Dekretu następne podają się Uwagi:

Pretensye takowe przez Kochów do Faberów, że są po formowane przeciwko uczynionemu pomiarkowaniu ostatecznego ugodliwego działu R. 1771. Dnia 5. gbr: następnego, same z siebie to pokazują; z kąd dowodzi się, nieważność zaskarżenia uczynionego przez Kochów, y nikczemność Magdeburckiego Dekretu, skłonionego do chęci Kochów. — Wiedzieli o tym wszystkim Kochowie, co z wziętych pieniędzy za wyprzedaną przez Ausztuch Ruchomość, co z Arendy Domu Kantelowskiego weszło do rąk Faberów; Wiedzieli że obligi y karty długów Kantelowskich, dostają się na część Faberów do dochodzenia, o to wszystko pierwey kilkakrotne czynili pomiarkowania z Faberami, y w ostatku przyznali Ugodliwym Działem R. 1771. że co się dostało pierwey którey Stronie, y co w czasie tego Działu dostaje się; to ma być wieczystą własnością, tey Strony. — Umorzyły obydwie te Strony, wszelką przyczynę do prozekwowania nawzajem siebie, znikczemniając wszystkie pretensye do czasu tego działu będące. Więc iako nie mogli ważnie wzniecać Proceduru Kochowie, o rzecz Działem skączoną; tak pilnując się Przepisu Prawa, i sprawiedliwości; Nienależało Sądowi Magdeburickiemu, wydawać wyroku odstępnego od tego obojga; A tak skoro ten Dekret widocznie pokazuje się być krzywdzącym Faberów, przeciwko Dokumentowi przyznanemu, Eksekucją y Dawnością Ziemską wzmocnionemu; Obowiązkiem jest Sądu terażniejszego takowy Dekret znikczemnić, Dział ugodliwy w swojej ważności utrzymać, y Faberów od pretensyi, powyżey wyrażonych zupełnie uwolnić. —

Gdyby po mimo tę ważność nieporuszoną Działu Ugodliwego, iaką on ma z powodu dobrowolnego, obydwóch Stron postanowienia, przed Sądem Magdeburickim przyznania, y spokojnego eksekwowania, potrzeba było usprawiedliwiać się ponowieniem nowych, co do każdej szczególności Obrachunków; zawszeby to okazało się, iż naysztetniej Faberowie postępowali z Kochami, iż ich w niwczym nie skrzywdzili.

Samo to odsąpienie Dworku Kantelowskiego, przez Faberów dla Kochów, z nowemi budowlami, Faberów kosztem poczynionemi; a przyięcie na swoją Schedę Sukcessyi pod Procederami będących, pokazuje: iż Faberowie nie byli złemi dla Kochów. — Faberowie puszczali się na los niepewny wygrania Procederem Sukcessyi, a Kochom oddali rzecz wolną od Prozekucyi, pomieniony Dworek Kantelowski, który sam ieden, nie był cudzą Possessją obarczony. Gdyby niepomysłnie poszły Procedera Faberom, zapewne Kochowie utrzymywaliby się przy Ugodliwym Dziale, i części sobie dostały; y zapewne nie użyliby tey powolności, gdyby co zniey udzielić Faberom; kiedy zaś nastąpiła wygrana Procederów, zazdrością unosić się nie powinni, bo z nich zysk nie jest do zazdrości. — Kamienica po Dębkowskich, przysądzona Faberom; niepierwey im dostała się, aż opłacili XX. Karmelitom, Zł: Pol: 8,996. gr: 17. — Do zdobycia się na taką Summę musieli Kamienicę wyprzedać Chrapickiemu, za Zł: Pol: 11,000. Więc za wszystkie expensa y starania, wnadgrode im tylko Zł: 2,000. pozostało. — Dalsze dwa Procedera, i z nich Awantaz wpołowie przyniosły korzyść Kochom. Więc nawet po Dziale ze swojej Schedy Faberowie ustępowali, przeto nigdy nie pokazali się być krzywdzącemi. A tak y z Dokumentu Dzielczego, y z obeyscia się Faberów z Kochami, dowodna ich niewinność. —

Dalsze pretensye, po nastąpionym Dziale poformowane, podobnie są niesłuszne, y Dekretu nieważność wydoczna; Jako to: w *Punkcie 5tym* Dekretu, Pretensya 4ta Kochów, o poniesiony wydatek, w R. 1776. na Proceder z Białuską, y Urbanowiczem, którego quantitas miała wynosić Zł. Pruskich 1,017. gr. 15. — Tego wydatku żeby połowę, to jest

Zł: Pruskich, 508. gr: 22. powrócili Faberowie, przeznaczyli Sąd Magistratowy. —

W Punkcie 6tym tegoż Dekretu, Pretensya 5ta Kochów, o wydatek na Proceder, y wykupno Dworku Kantelowskiego w Possessyi Duchownych będącego, wynosząca Zł: Pruskich 1,192. Podobnież do powrotu w połowie, to iest: Zł. 910. gr: 18. na Faberach, iest przysądzona. —

Na te Obydwie Pretensye odpowiadają Faberowie: że Dekret niesłusznie na nich przysądził wyrażone Summy, czyniąc Aktorami spólnemi Kochów, należyci od Białuskiej, y Dworku Kantelowskiego w Possessyi Duchownych będącego. — Bo dział R. 1771. 9br: 5. samym iednym Faberom nadał Aktorstwo. — Bo powtóre, Kochowie byli przypuszczeni przez Faberów, do połowy należyci od Białuskiej y Dworku, nie pod inszą kondycją, tylko że w tych obydwóch Procederach, Kochowie mieli własnymi pieniędzmi wydatek zastąpić, y Dworek okupić. Nawet po takiej umowie, będąc Faber przez Kocha użyty, do Attentowania interesu Rednansa w Kommissyi Skarbowey, miał takie przyrzeczenie, iż za odcysciem pomyślnym Interessu Rednansa, nie miał Koch upominać się od Fabera detrunkaty, połowy expensu na Proceder z Białuską. — Dobrze wyszedł Proceder Rednansa dla Kocha, więc przyrzeczenie powinno było zostać uskutecznione. — Na czym wszystkim Faber podaje Punkt do Juramentu, osobnym pismem; y bliższosc Jemu do uiszczenia tego dowodu, powinna być przyznana; ile przy Dokumencie Dzielczym przyznany; Zatem Dekret ma być poprawiony. —

Szósta Pretensya Kochów w Punkcie 7mym Dekretu, że z krzywdą Faberów iest zadecydowana, tak się objaśnia. Nadwa Place po Kantelach, do Aktorstwa Faberów należące, iaką wzięli oni u Kochów Summę, y w niej zostawili pomienione Place, taką Summę za okazaniem przez Kochów Prawa Zastawnego, gotowi są Faberowie opłacić. — A ponieważ Place te do Aktorstwa wieczystego Faberów należą, iuż to z Dokumentu wieczysto dzielczego w R. 1771. 9br: 5. postanowionego, iuż też z późniejszych Dokumentów Dział ostateczny ponawiających; Zaczyn Dekret Magistratowy, który wrócić Summę Zastawną dla Kochów nakazawszy, podzielić się po połowie temi Płacami przeznaczyl, ma być podniesiony, a samo iednym Faberom Aktorstwo Płaców ma być przyznane. —

Osóbno w tymże punkcie 7mym Dekretu Przysądzono dla Kochów trzy Czerwone złote, iakoby w Grodnie Faberom pożyczone; Na które chociaż żadney nie okazali Inskrypcyi Kochowie; Jednakże Faber ofiaruie Jurament, na osobnym piśmie, iż trzech Czerw: Zł: nie pożyczał, ale mu na Expensa w Sprawach były dane; za tym y ta pretensya ma być uchylona.

Ku ostatkowi tenże Dekret na karcie 37. przysądził dla Kochów Expensu Prawnego Zł: Pol: 300. — Niesłuszność wyroku y w tym punkcie iest widoczna, ze składu całej Sprawy; bo rozpoczęli ją Kochowie, przeciwko Dokumentowi przyznanemu, przeciwko własnymże umowom, nie doznając najmniejszego pokrzywdzenia od Faberów; nie mieli przeto oni powodu do Procederu z Faberami, y słuszney przyczyny do zyskania expensu prawnego, do którego sami Faberom stali się okazyją; Zaczyn Dekret iako nieprzyzwoicie uciążający Faberów, w skazaniem Zł: 300. Expensu, ma byc podniesiony, y oni mają byc wolnemi odpłacenia. —

Powtóre: Opowiadają teraz Faberowie, swoje Pretensye do Kochów, y uciążliwość Dekretu okazują.

Po uczynionym ostatecznym Dziale w R. 1771. dnia 5. 9br. zgodnie żyjąc Kochowie z Faberami, byli sobie nawzajem użytecznymi, y wygadzaiącymi w Interessach. — Nierzetelność Kochów, gdy skrzywdzifa Faberów, wyniknęła z niey te Pretensye:

1mo. Gdy potrzebował Koch kredytu pieniędzy, a nie mógł ich mieć inaczej, aż zakaucyą Fabera, w tedy obligował go o kawentowanie się, prozbą iego skłoniony Faber zakawentował JW. Zabicłowej Łowczyney Litt: że Koch odda w terminie Czerw: Zł: 250. a J. Panu Chrapickiemu Czerw: Zł: 8. po opłaceniu tey należności Kredytorom w swoim czasie, nie zwrócił Koch Dokumentów Kawencyinych Faberowi; żeby tedy w przyszłym czasie nie doznał ambarasu Faber, domagał się o zwrot pomienionych Dokumentów — Magistratowy Sąd takowe żądanie uchylił, uznawszy ie być próżną troskliwością.

Ząda przeto teraz Faber poprawy Dekretu, y nakazania powrotu Dokumentów Kawencyinych, albo w przypadku wzniecenia za niemi przez kogo pretensyi do Fabera, żeby zastrzeżł Dekret, że Pretensya tylko powinna się ścierać do samego Kocha, y iego majątku. —

2do. Michał Boiatek Kupiec zadłużył się Faberowi Zł: 500. w R. 1780. dnia 14. Junii, iak dowodzi składająca się Karta, za którego Kawentował się Koch, iż niezawodnie opłaconą będzie ta Sumka; Wszakże w terminie, ani Boiatko, ani Jego Kawent Koch Zł: 500. nie płacili Faberowi, y dotychczas ten dług y Procent od niego nie iest uspokoiiony.

Za podaniem tey Pretensyi przez Fabera, Magistrat przysądził tylko na Kocha sam Kapitał, o należącym zaś Procencie zupełnie przemilczał; Zaczymco do punktu przysądzonego Kapitału, Dekret ma być utwierdzony, co zaś do Procentu, ma być poprawiony.

3tio. Okazując swoje pretensye Faberowie do Kochów, y należące sobie Sumki od nich, domagali się, żeby nastąpiła Debrunka będącey Sumki Zł: 135. na Placach zastawionych przez Faberów, a Place żeby były Jm zwrócone. —

Magistrat w Dekrecie wyraził, iż względem Placów dał rezolucyą po wyżej w Punkcie 7mym. do którego uczynił referencyą; —

Wszakże Wyrok w Punkcie Siódmym Dekretu skrzywdził Faberów, naznaczając rozdział tych Placów po połowie dla Kochów, bo Aktorami wieczystemi z ostatecznego Działu, samo iedni są Faberowie; Zaczym poprawić ten Punkt Dekretu y utwierdzić wieczyste Aktorstwo Placów dla Faberów należy; a zaś Sumka Zastawna z należących pieniędzy, od Kochów Faberom ma być derrunkowana. —

4to. Czasu Austrucha, czyli przedaży przez Aukcyą ruchomości Kantelów, w Roku 1771. Dnia 15. 8br. przychodzącą na Schedę Faberów Karabelę wzięli Kochowie, y umiarkować się nią późniejszym czasem upewnił Koch, przez wydaną Kartę w R. tymże. —

1771. Dnia 15. 8br. teraz składającą się. — Za którą to Karabelę, że w tedy dawał J. Pan Niemira Tal: Bic. 17. na pewności tego podaie punkt do Juramentu Faber, na osobnym piśmie. —

A że Dekret takową pretensyą uchylił, zaczym poprawienia Dekretu, y przysądzenia etiam prævio Juramento. —

5to. Arendownym sposobem utrzymywał Koch Sklepod Fabera, przez lat siedm będąc obowiązany co rocznie opłacać po Zł: 24. którey należności w żadnym nie opłacił Roku. —

Magistrat przysądził tylko sam wypadający Kapitał na Kochu, Zł: 168. prævio Juramento Fabera, Procentu zaś nie policzył, przezco Fabera pokrzywdził; — Zaczym poprawując Dekret, Procent policzyć potrzeba. —

6to. Przy ostatecznym Dziale R. 1771. D. 5. 9br. przydeklarował Koch dać Faberowi Zegarek szacunku Zł: 200. iednakże ani Zegarka, ani ilości pieniędzy w zamierzonym szacunku nie opłacił. —

Magistrat uznawszy Faberowi Jurament, na wartości takiej Zegarka, nakazał Kochowi aby Faberowi zapłacił. —

Przestał Faber na tey decyzji; Więc Approbata Dekretu co do tego punktu ma nastąpić.

❁ ❁ ❁

7mo. Maiąc Koch Proceder własny, y Rednansa Kupca Krolewieckiego w Kommissyi Skarbowey, zobligował do attentowania w nim Fabera, a w nadgrode za fatygę, obowiązał się Faberowi pożyczyć bez Procentu na dwa Spławy Zł: Pruskich 3,000. na co w Roku. —

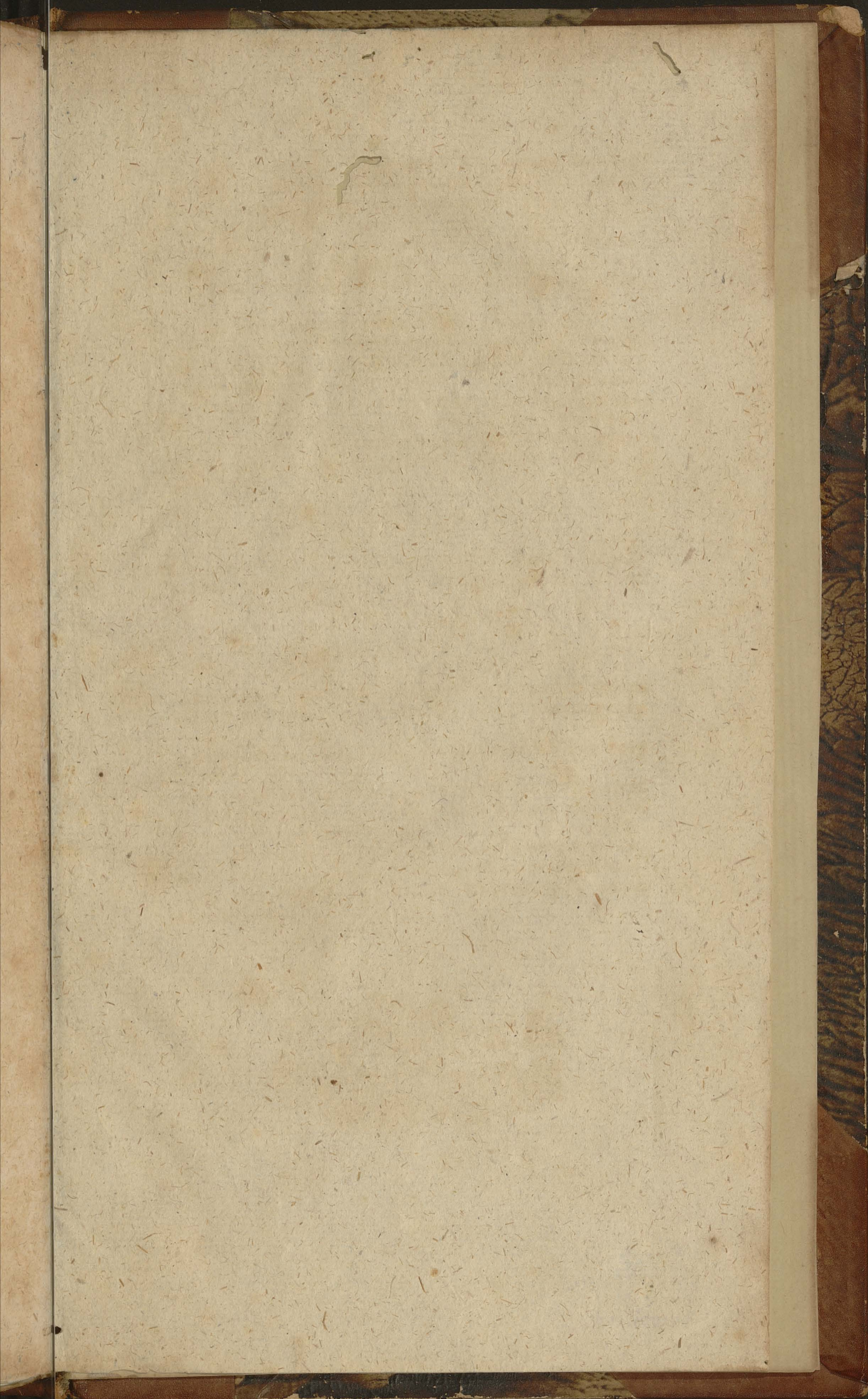
1775. 8br. 29. Wydał Dokument, który się składa Powtórnie za attencyą w tężże Sprawie Rednansa, w R. 1780. Dnia 13. 8br. obowiązał się Koch zapłacić Faberowi, Czerw: Zł: 10. na co w pomienoney Dacie, wydał Dokument drugi, y ten się składa. Nadto cztery listy od Kocha do Fabera pisane, także o nadziei zapewniające *widzieć*. Stało się ze staraniem Fabera, przez sześć Kadencyi w Kommissyi czynionym zakończyły się Interessa pomyślnie, ale Koch nie zaskutecznił swego przyrzeczenia, to iest: nie pożyczył na dwa Spławy w pomoc handlu Zł: Pruskich 3,000. przez co Faber ma straty Zł: 1,200. y nie opłacił Czerw: Zł: 10. gdy tę pretensyą podał Faber, y przy składających się Dokumentach pewność iey wyiaśniających do Juramentu zabrał się. — Magistrat nie uważając na takie dowody w zmienioną pretensyą uchylił; — Zaczym Dekret w tym punkcie ma być poprawiony, a Summa Zł: Pol: 1,200. z Procentu zysk przynieść maiąc, y osóbnio Czerw: Zł: 10. ma być dla Fabera przysądzona, *etiam* za Juramentem w osobnym piśmie podającym się. —

8vo. w R. 1775. Dnia 18. 8br: wydanym Dokumentem w Grodnie upewnił Koch Fabera, że za pilność w Interessie Rednansa z Wielickową za powrotem do Kowna, miał Faberowi sprawić Bekieszę z Sukna dobrego; co że nie było uskutecznione w owym czasie, podał pretensyą Faber. — Dekret Magistratowy przysądził dla Fabera na Bekieszę Zł: 200. Na iakim wyroku zaprzestał Faber, y utwierdzenia go żąda.

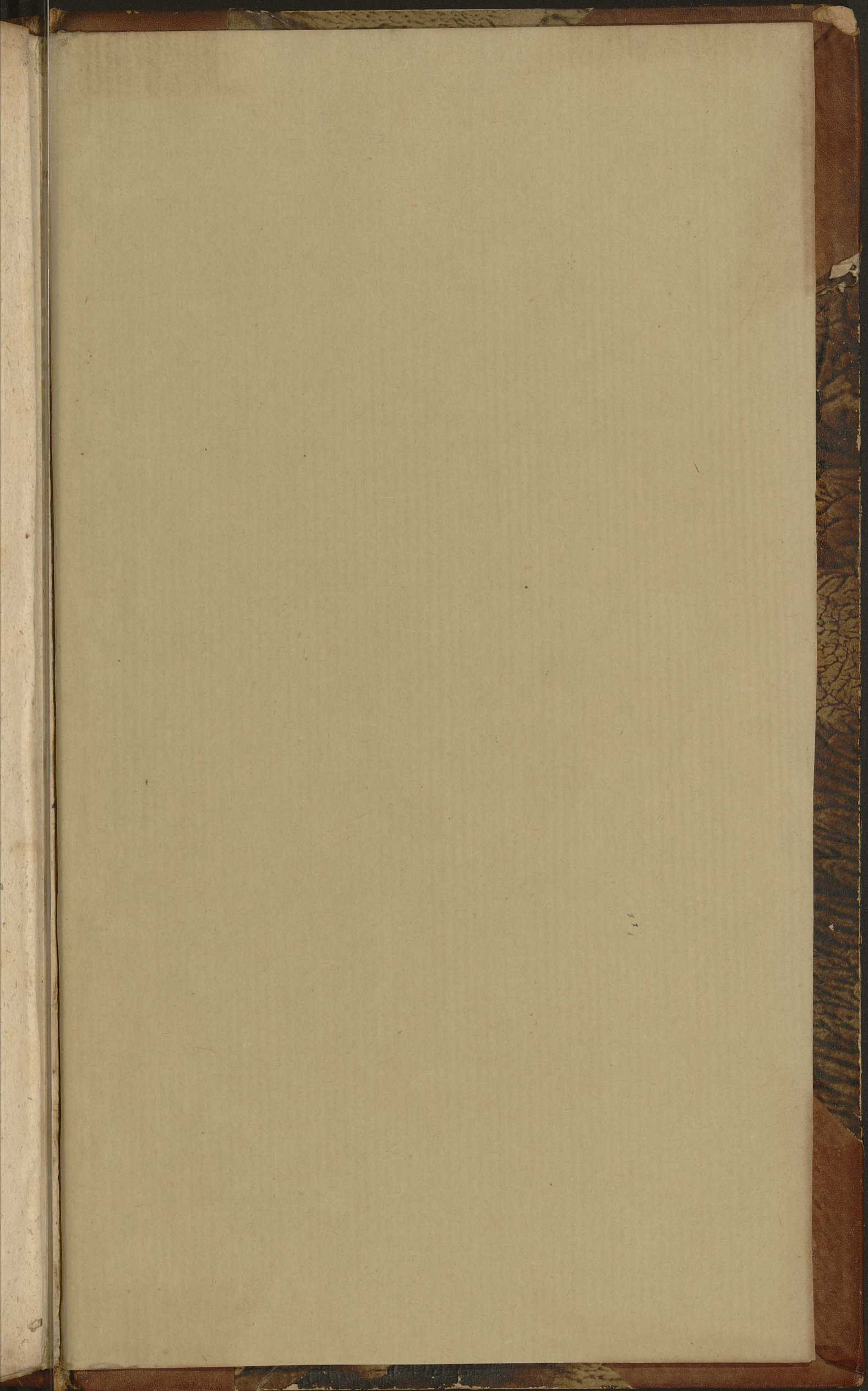
1786. Mar: 15. Dekret oczywisty Magdeburgski Appellowany składa się. — W ostatku okazują Faberowie, iż do Procederu stali się przyczyną Kochowie przez swoją nierzetelność, y przez uniesienie się daleką żądzą skrzywdzenia Faberów idąc do podniesienia Działu przyznanego; narazili na znaczne wydatki w Magistracie, y teraz po Appellacyi, które wynoszą Zł: 500. na realności ich podając punkt do Juramentu przysądzenia żądają. —

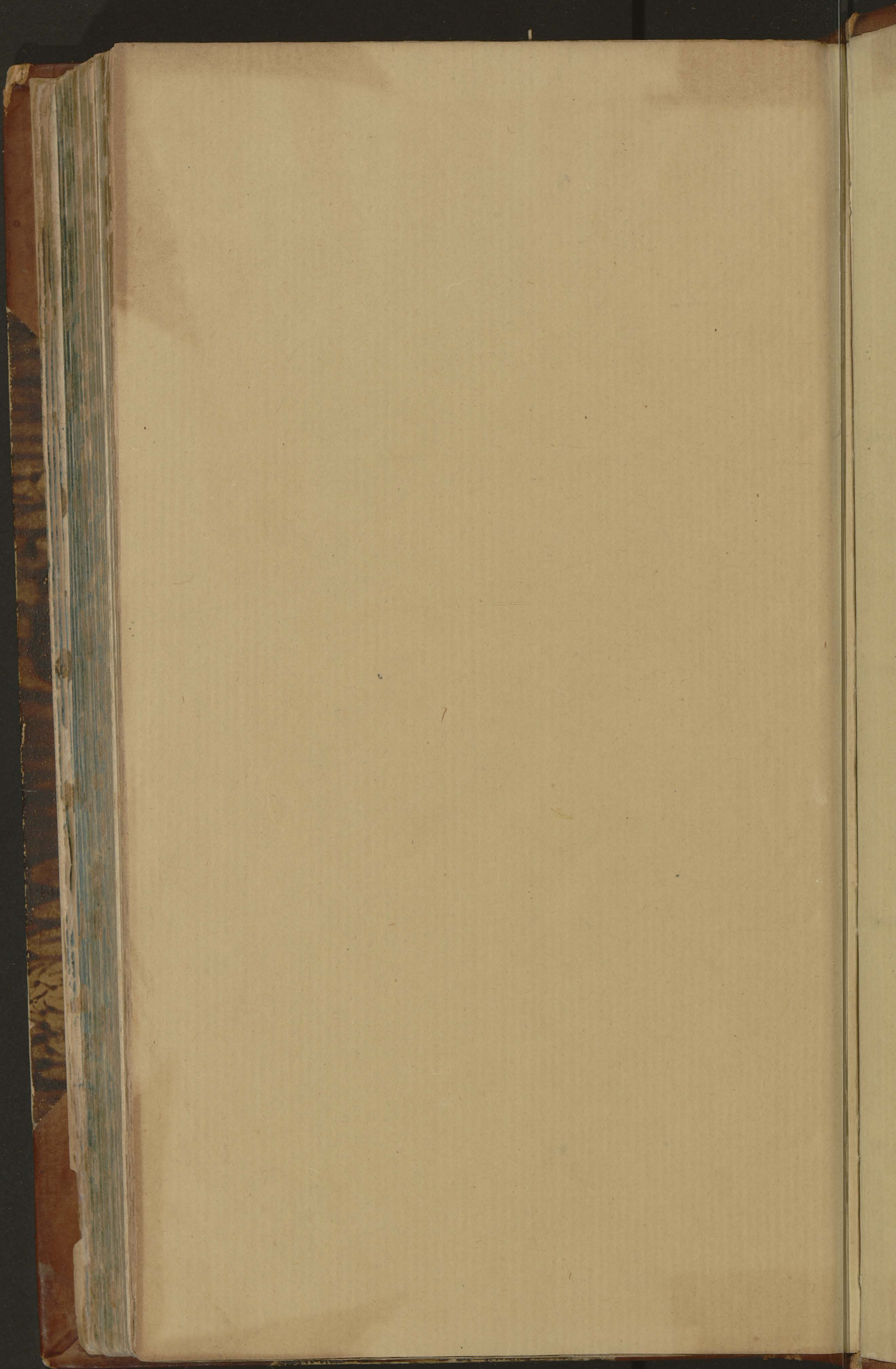
Między przewinieniami Kochów, nie należy bez ukarania pominąć tego, że gdy oni Dokumentem Dzielczym R. 1771. Dnia 5. 9br. wydanym, a Dnia 7. w Magdeburyi przyznanym, Dział wtymczasie uczyniony za wieczną trwały postanowili, y na wzruszającego zarękę Zł: 5,000. opisali, a przeciwko takowemu Działowi sami idąc moc iego naruszyć usiłowali, zaczym podług opisu pomienionego Dokumentu, y Determinacyi Ar. 74. z R. 4. wymienionych Zarąk Zł: 5,000. na Kochach przysądzenia żądają Faberowie, y o wszystko składają Mandat.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVIENSIS

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023297

